

S Y L A B U S

Nazwa programu kształcenia: WH-KK-O-II-S-17/18Z					
Nazwa przedmiotu: socjotechnika (KIERUNKOWE)				Kod przedmiotu: 8.1WH42AIIWH_26S	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot / moduł: Wydział Humanistyczny					
Nazwa kierunku: kognitywistyka komunikacji					
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil kształcenia: ogólnoakademicki		Specjalność:	
Status przedmiotu / modułu: fakultatywny			Język przedmiotu / modułu: język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin	Forma zaliczenia	ECTS
2	3	konwersatorium	30	ZO	4
Razem			30		4
Koordynator przedmiotu / modułu:	dr ALBERT TERELAK				
Prowadzący zajęcia:					
Cele przedmiotu / modułu:	Zapoznanie studentów z głównymi zasadami oraz podstawowymi praktycznymi aspektami stosowania socjotechniki.				
Wymagania wstępne:	Podstawowe wiadomości z językoznawstwa i nauk o komunikacji.				
EFEKTY KSZTAŁCENIA					
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu	Odniesienie do efektów dla programu	Odniesienie do efektów dla obszaru
wiedza	1	EP1	charakteryzuje problematykę badawczą i metodologię omawianej na zajęciach dyscypliny nauk o języku i komunikacji, wymienia i charakteryzuje jej główne nurty i teorie	K_W02	H2A_W03 S2A_W05
	2	EP2	wymienia i charakteryzuje badane przez omawianą dyscyplinę typy komunikacji oraz poznawcze i społeczne funkcje języka, wymienia i charakteryzuje poznawcze i kulturowe uwarunkowania nabywania, rozwoju i funkcjonowania języka oraz zdolności komunikacyjnych	K_W07	H2A_W04 H2A_W09 S2A_W08
	3	EP3	wymienia i charakteryzuje zasady konstrukcji tekstu naukowego, w tym zasady wykorzystania wyników badań innych autorów	K_W11	H2A_W08
umiejętności	1	EP4	wyszukuje, porządkuje, analizuje i ocenia informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych, wyprowadza z nich wnioski, konstruuje na ich podstawie krytyczne sądy	K_U01	H2A_U01
	2	EP5	dyskutuje na tematy należące do pola badawczego omawianej na zajęciach dyscypliny, argumentuje w sposób formalnie poprawny i merytorycznie trafny, ocenie krytycznie trafność i przydatność zastanych poglądów, konstruuje syntetyczne opracowania	K_U07	H2A_U06 S2A_U06
	3	EP6	przygotowuje prace pisemne i wystąpienia ustne na temat zagadnień należących do pola badawczego omawianej na zajęciach dyscypliny	K_U11	H2A_U09 H2A_U10 S2A_U09

kompetencje społeczne	1	EP7	jest zorientowany na poszerzanie zakresu posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności, chętnie inspiruje proces kształcenia się u siebie i u innych	K_K01	H2A_K01
	2	EP8	zachowuje otwartość na nowe idee oraz ostrożność i krytycyzm w formułowaniu opinii, docenia opinie eksperckie oparte na wynikach badań naukowych	K_K02	H2A_K01
	3	EP9	chętnie angażuje się w dyskusję, wykazuje odpowiedzialność za jej jakość, przestrzega zasad racjonalnej argumentacji, jest wrażliwy na społeczne i kulturowe zagrożenia związane z ich łamaniem	K_K11	H2A_K06 S2A_K05
TREŚCI PROGRAMOWE				Semestr	Liczba godzin
Przedmiot: socjotechnika					
Forma zajęć: konwersatorium					
1. Definicja i ogólna charakterystyka socjotechniki.				3	2
2. Wiedza potoczna i jej znaczenie w oddziaływaniach interpersonalnych. "Codziennosc" potoczność w perspektywie interakcjonistycznej, fenomenologicznej i etnometodologicznej.				3	4
3. Oddziaływania socjotechniczne w skali mikro. Autopercepcja i percepcja partnerów interakcji.				3	4
4. "Kiedy słowo jest bronią" - znaczenie języka w perswazji i manipulacji.				3	2
5. Oddziaływania socjotechniczne w skali pośredniej i makrosocjalnej				3	4
6. Socjotechnika zachowań komunikacyjnych - erystyka, dialog.				3	6
7. Indoktrynacja, propaganda.				3	4
8. Integracja i dezintegracja społeczna.				3	2
9. Czy media są "czwartą władzą?" - znaczenie mass mediów w kreowaniu rzeczywistości społecznej.				3	2
Metody kształcenia	gry symulacyjne, praca w grupach, opracowanie projektu, analiza tekstów z dyskusją				
Metody weryfikacji efektów kształcenia					Nr efektu kształcenia z sylabusu
	KOLOKWIVM				EP1,EP2
	PROJEKT				EP3,EP4,EP5,EP6,EP7,EP8,EP9
Forma i warunki zaliczenia	Warunkiem zaliczenia konwersatorium jest (a) obecność na zajęciach, (b) uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium obejmującego wiedzę z zajęć i wiedzę z zalecanej literatury oraz (c) uzyskanie pozytywnej oceny za projekt zaliczeniowy. Oceną końcową z przedmiotu (ocenę koordynatora) jest ocena z konwersatorium.				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Oceną końcową z przedmiotu (ocenę koordynatora) jest ocena z konwersatorium. Ocenę z konwersatorium wylicza się na podstawie średniej arytmetycznej ocen z kolokwium i za projekt. Ocenę z kolokwium wylicza się na podstawie uzyskanych punktów wg następującej skali, biorąc pod uwagę wartości procentów w zaokrągleniu: bdb (95-100% maksymalnej liczby punktów), db+ (90-94% maksymalnej liczby punktów), db (80-89% maksymalnej liczby punktów), dst+ (70-79% maksymalnej liczby punktów), dst (60-69% maksymalnej liczby punktów), ndst (poniżej 60% maksymalnej liczby punktów). Ocenę za projekt wylicza się na podstawie uzyskanych punktów wg następującej skali, biorąc pod uwagę wartości procentów w zaokrągleniu: bdb (95-100% maksymalnej liczby punktów), db+ (90-94% maksymalnej liczby punktów), db (80-89% maksymalnej liczby punktów), dst+ (70-79% maksymalnej liczby punktów), dst (60-69% maksymalnej liczby punktów), ndst (poniżej 60% maksymalnej liczby punktów).				

Literatura podstawowa	Cialdini, R. (1996): Wywieranie wpływu na ludzi, Gdańsk
	Howiecki, M. (2003): Krzywe zwierciadło. O manipulacji w mediach, Lublin
	Kall, J. (2002): Reklama, Warszawa
	Karwat, M. (2001): Sztuka manipulacji politycznej, Toruń
	Kirschner, J. (1998): Manipulować - ale jak? Osiem praw postępowania z ludźmi, Warszawa
	Kwarciak, B. (1997): Co trzeba wiedzieć o reklamie, Warszawa
	Mazur, M. (2002): Marketing polityczny. Wyczerpujący przegląd technik i metod stosowanych w kampanii wyborczej, Warszawa
	Montana-Czarnawska, M. (1997): Jak bronić się przed indoktrynacją, Warszawa
	Montana-Czarnawska, M. (1997): Tajniki dialogu, Warszawa
	Montana-Czarnawska, M. (1995): Współczesny sofista, Warszawa
	Witkowski, T. (2000): Psycho-manipulacje, Wrocław
Literatura uzupełniająca	Aronson, E., Wilson, T.D., Akert, R.M. (1987): Psychologia społeczna. Umysł i serce, Warszawa
	Barański, J. (2001): Socjotechnika, między magią a analogią, Kraków
	Dobek-Ostrowska, B., Fas, J., Ociepka, B. (1997): Teoria i praktyka propagandy, Wrocław
	Dyoniziak, R. (1997): Sondaże a manipulowanie, Kraków
	Leary, M. (2002): Wywieranie wrażenia na innych. O sztuce autoprezentacji, Gdańsk
	Poznański, K.Z. (2003): Wielki przekręt. Klęska polskich reform, Warszawa
	Reboul, O. (1980): Kiedy słowo jest bronią, w: Michał Słowiński (red.), Język i społeczeństwo, Warszawa
Turowski, J. (1993): Socjologia. Małe struktury społeczne, Lublin	

NAKŁAD PRACY STUDENTA

	Liczba godzin
Zajęcia dydaktyczne	30
Udział w egzaminie/zaliczeniu	4
Przygotowanie się do zajęć	20
Studiowanie literatury	10
Udział w konsultacjach	16
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	10
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	10
Inne	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	100
Liczba punktów ECTS	4